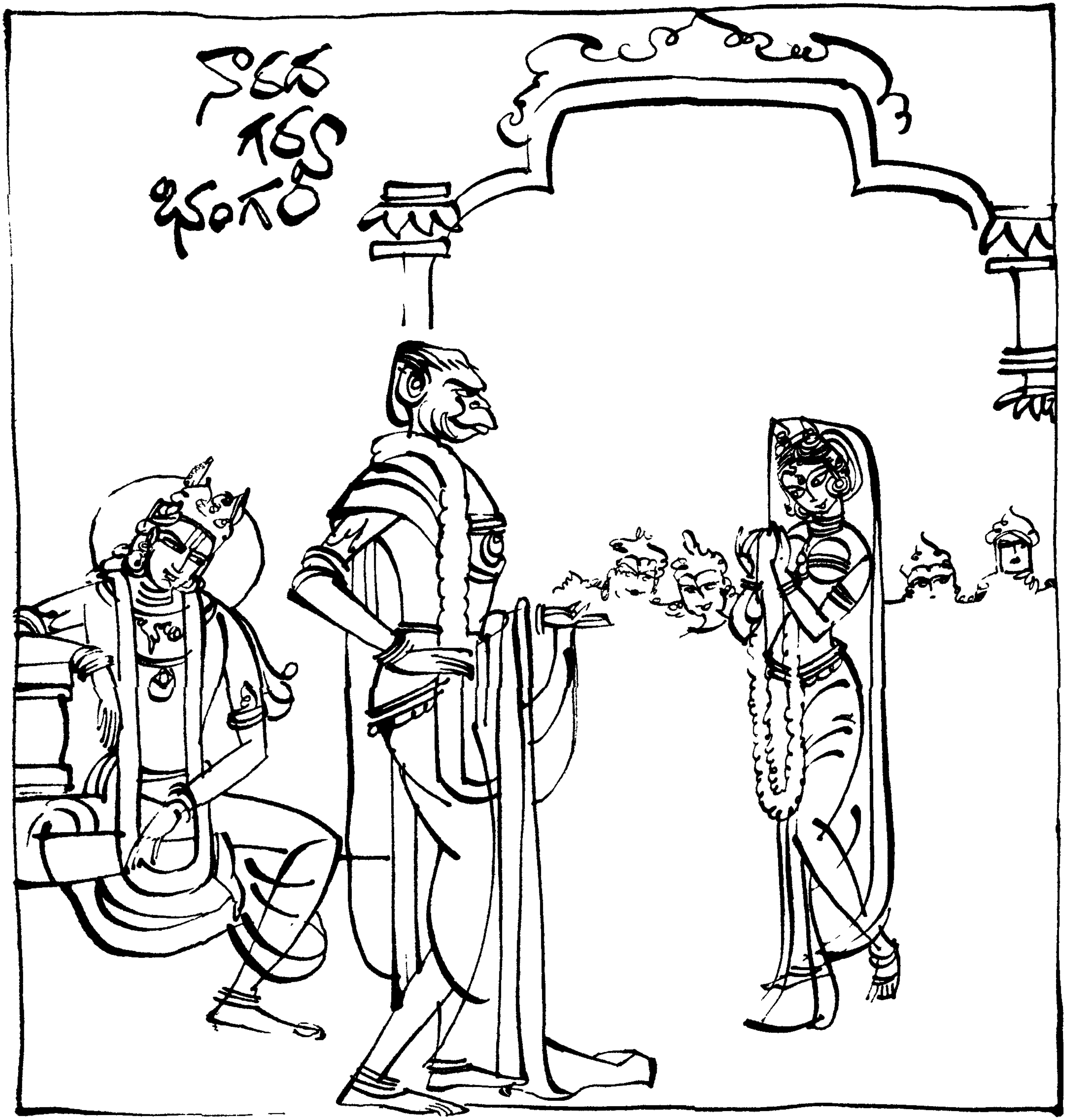

అది మహా మహిమాన్వితమైన తపోవనం!

అప్పుడు పరమ పవిత్రమైన గంగానదీ సమీపాన నానా వృక్ష సమూహాలతో శోభిల్లే ఒక దివ్యవనంలో 'శివోహం' అంటూ నిశ్చల తపోనిష్ఠా గరిష్ఠుడై ఉన్న ఆ యోగిపుంగవుడు ఎవరో కాదు!

అతడే నారద మహాముని!

అతని ఆ తపస్సుకు అంతర్యమేది?

ఏమి వాంఛించి ఆ తపస్సు? తన పదవిని వాంఛించి కాదుకదా?...

దేవేంద్రుని గుండె గుభిల్లుమంది!

ఈ జగత్తులో అత్యంత మధురాతి మధురమైన పదవి తనది!

రుచిమరిగిన తాను పదవీచ్యుతుడైతే? అయ్యో! ఆ బాధ భరించడం మహాకష్టం!

ముందుగా మేలుకోవడం ఎందుకైనా మంచిది!

ప్రత్యర్థుల పవిత్రశీలం కామాగ్నిలో దహించివేసినట్లయితే వారి శక్తి నిర్వీర్యం అవుతుంది! అది దేవేంద్రుడు బాగా పరిశోధించి కనుగొన్న పరమసత్యం!

మహేశ్వరభక్తి దీక్షాపరతుడై నిశ్చలంగా ఉన్న నారద మహాముని తపస్సు పూవిల్తుని సహాయంతో ధ్వంసం చెయ్యడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు దేవేంద్రుడు.

అమరపతి కోరికమీద తన అనుచర సుందరీమణులు అయిన అప్సరలను వెంటబెట్టుకుని, తపస్సమాధిలో మునిగిఉన్న నారద మహామునిని సమీపించి, అతనికి

కామోద్రిక్తత కలిగించడానికి అనేకవిధాల ప్రయత్నించాడు మన్మథుడు.

పరమేశ్వరుని అతి శీతల అభయహస్త స్పర్శచే పునీతుడై ఉన్న నారదునిలో రవంతఅయినా కామాగ్ని ప్రజ్వలింపచెయ్యలేకపోయాడు కాముడు.

శివమాయే తన ఓటమికి కారణమని గ్రహించాడు మదనుడు. నారదుని తపస్సు, స్వర్గాన్ని కైవసం చేసుకోవడానికి కాదనీ, శివతత్వాన్ని తెలుసుకోవడానికే అనీ గ్రహించి ఆ విషయాన్ని దేవేంద్రునికి సవినయంగా విన్నవించాడు పూవిలుకాడు.

దేవేంద్రుని మనస్సు స్థిమితపడింది. నారదుని తపశ్శక్తికి అబ్బురపడి అతి ఘనంగా మెచ్చుకున్నాడు.

ఆ తరవాత నారదుడు మరికొంతకాలం తపస్సు చేసి, పూర్ణసిద్ధి పొందినట్లు భావించి, చాలించాడు దీక్ష.

తన తపస్సు ఫలించిందనే సంతోషంతో కైలాసగిరికి వెళ్ళి, పరమేశ్వరుని సందర్శించి భక్తిపూర్వకంగా నమస్కరించి, "పరమేశ్వరా! నేను తపస్సిద్ధిపొందాను. ఇక నన్ను ఏ మాయ మోసగించలేదు!" అని సగర్వంగా అన్నాడు.

నారదముని గర్వం గమనించి, శివుడు లోలోపల నవ్వుకొని, "చాలా సంతోషం, నాయనా! కాని, ఒక్క మాట! నువ్వు ఈ విధంగా తపస్సిద్ధి పొందినట్లు విష్ణుమూర్తితోమాత్రం చెప్పకు! అతనితో చెప్పినట్లయితే విష్ణుమాయవల్ల పెద్ద చిక్కులో పడిపోతావుసుమా'!" అని హెచ్చరించాడు.

ఆ హెచ్చరిక లక్ష్యపెట్టలేదు నారదుడు. వైకుంఠాన్ని సందర్శించి తాను కాముని జయించినట్లు గొప్పగా చెప్పుకున్నాడు.

విష్ణుమూర్తి మందస్మిత వదనంతో, "నారదా!... పరమేశ్వరానుగ్రహం వల్ల నువ్వు తాత్కాలికంగా కాముణ్ణి జయించగలిగావు!.... ప్రకృతిజన్యమైన మాయను జయించడం అంతతేలికైన విషయంకాదు! ఎందుకైనా మంచిది, ఈ లోకంలో కాస్త వివేకంతో సంచరించు!" అని హెచ్చరించాడు.

కాని, నారదుడా హెచ్చరికను సరకుచెయ్యక 'జితేంద్రియుడైన నన్ను కాముడిక ఏమి చెయ్యలేడు!' అని గర్వంతో విర్రవీగసాగాడు.

నారదుడి గర్వాన్ని శివుని సహకారంతో అణచివెయ్యాలనుకున్నాడు జనార్దనుడు!

* * *

అది అత్యంత సుందరంగా అలంకరించబడిన ఒక రమ్యమైన మహానగరం.

దాని వింతలు నారదుణ్ణి దిగ్భ్రాంతుణ్ణి చేసివేశాయి. అతడు రాజమార్గంలో పోతున్న సమయంలో మంగళ వాద్యాల ఘోషలో ఓ రాజ ప్రకటన వెలువడింది.

"రేపు శీలనిధి మహారాజావారి అనుంగు కుమార్తె 'శ్రీమతి' స్వయంవర మహోత్సవం కనక రేపు పది ఘటియల పొద్దుఎక్కేసరికి ఆ స్వయంవర మహోత్సవానికి సర్వులు ఆహ్వానించబడుతున్నారు."

ఆ ప్రకటన నారద మహాముని చెవిని పడింది! వెనువెంటనే రాజమందిరంలో ప్రవేశించాడు.

నారదమహామునిని చూసి ఆ మహారాజు మహదానందం పొంది. ఉచితాసనంపై ఉపవిష్టుని చేసి,

నిత్యమూ, నిరంతరమూ పుట్టుతూ గిట్టుతూ పరిణామం చెందుతూ ఉండే ప్రకృతి అంతా మిథ్య అని చెబుతారు. సత్యం అన్వేషించడానికి పూనుకొనేవారు అరుదుగా ఉంటారు. వారయినా తెలుసుకొనడానికి ఒక జీవితకాలం చాలదు. ఒకరి జ్ఞానం మరొకరి సొత్తూ కాదు. ఇలా చీకటిలో తడుముకొనేవారికి అహంకారం తోడయితే?

షోడశోపచారాలతో సేవించి, తన ప్రియపుత్రిక శ్రీమతిని పిలిచి, నారదుని పాదపద్మాలకు వందనం చేయించి, "ఈమె నా కుమార్తె. విష్ణుమూర్తిని తప్ప అన్యులను పరిణయమాడడానికి సుముఖంగాలేదు!" అని తెలియజేశాడు.

అపురూప సౌందర్యవతి ఆ కోమలాంగిసౌందర్యం తనను తాను మరిచిపోయి రెప్పవాల్చక చూస్తున్న నారదుని పరికించి పూవిలుకాడు తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు. నీలోత్పల పుష్పబాణాన్ని గురిచూసి వదిలి పెట్టాడు. అది నారదుని ఎదలో మోహాగ్ని రగిల్చింది!

హృదయంలో గిలిగింతలు పెడుతున్న ఆ అపురూప లావణ్యవతిని తనదాన్నిగా చేసుకోలేని బ్రతుకెక వ్యర్థం కాని ఎలా? అది సాధ్యమా?... విష్ణులగ్న మానస ఆ సుందరి స్వయంవరాన తనను వరిస్తుందా?... ఊహూ! అందుచేత తన వేషాన్ని మార్చి, మోసంతో ఆమెను పొందడం ఒక్కటే మోహాగ్నిని చల్లార్చుకొనేటందుకు మార్గమని భావించి, ఆ రాచనగరు వదిలి, త్వరగా వైకుంఠానికి వెళ్ళి, విష్ణుమూర్తిని సందర్శించి, సవినయంగా నమస్కరించి, "జనార్దనా! నా హృదయంలోనే మరులు రేకెత్తించిన ఒక నవనీత కోమలాంగి నా కంట బడింది ఈ నాడు! ఆమెను నా దానినిగా చేసుకోనిదే నేనిక సుఖంగా బ్రతకలేను!కాని..." అని చెప్పడానికి నారదుడు సంశయిస్తుంటే—

"ఊఁ!, కానీ, ఏమిటి? సంశయించక చెప్పు, నారదా?" అని ఏమి తెలియనట్లు ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ అడిగాడు విష్ణుమూర్తి.

"ఆ మిటారి మనోహరాకారుడవైన నిన్నే మనసారా వలచింది. అపురూప సౌందర్యవతి ఆ కన్యకచే నేను వరింపబడాలంటే నీలాగే నేను ఆమెకు కనిపించాలి! అందుచేత నా మీద దయఉంచి నీ రూపాన్ని నా కిచ్చి నన్ను ఒక ఇంటివాణ్ణిగా చెయ్యి! నా ఈ ప్రార్థన మన్నించు!" అని ఎంతో వినయంగా ప్రార్థించాడు.

విష్ణుమూర్తి చల్లగా నవ్వుతూ, "నారదా!. నువ్వు మాయాజాలంలో పడిపోతున్నావు! నా మాట విని ఈ వ్యామోహంలోనించి బయటపడు!" అని హితబోధ చేశాడు.

మోహ వివశుడై ఉన్న నారదునికి ఆ హితవచనాలు తలకెక్కలేదు! "నిన్ను వలచిన కన్యను నా కోసం త్యాగం చేసేటందుకు నువ్వు సుముఖంగా లేనట్లుంది! అందుకే కాబోలు నాకీ హితబోధ!" అని నారదుడు అనే సరికి, ప్రకృతిమాయ నారదుణ్ణి బాగా ఆవహించినట్లు గ్రహించాడు విష్ణుమూర్తి.

"నారదా! ఎప్పుడు ఏమి కోరనివాడివి, నన్ను ఈనాడు ఈ విధంగా నువ్వు కోరితే నేను ఎలాగ కాదనగలను? నా రూపాన్ని నీకు సంతోషంగా ఇస్తాను. కాని, ఒక్కమాట! మాయతో మాత్రం పడకు!" అని హెచ్చరించాడు.

ఆకుండి నారాయణమూర్తి

"జితేంద్రియుడనైన నన్ను ఇక ఏ మాయ ఏం... లేదు!" అహంభావం ఉట్టిపడేలా అన్నాడు నారదుడు.

విష్ణుమూర్తి తేలిగ్గా నవ్వి, "ఔనౌను! నాకు తెలుసు నీ సంగతి!" అని కొంచెంసేపు మౌనంగా ఊరుకుని, "స్వయంవర సమయం సమీపించింది. నా రూపాన్ని నీ కిస్తాను. జాగుచెయ్యక సంతోషంగా వెళ్ళు!" అన్నాడు.

* * *

నారదునికి హరి ప్రసాదించాడు తన మనోహర రూపాన్ని మెడవరకు! అటుపైని అంత చక్కగా రూపొందించాడు 'హరి' శిరస్సును!

మోహాంధుడైన నారదుడు తనమేని సొగసుచూసి మనస్సులో ఉప్పొంగిపోయి, తన ముఖంలో విలక్షణత గమనించలేక, ఎంతో సంబరంతో త్వరగా స్వయంవరోత్సవంలో ప్రవేశించి, అక్కడ ఠీవిగా ఒక ఉచితాసనంపై ఉపవిష్టుడయినాడు!

స్వయంవరానికి విచ్చేసినవారంతా అతి విచిత్రమైన ఆ ముని ఆకృతినిచూసి, "విష్ణుమూర్తి వేషాన్ని వేసుకువచ్చిన ఈ వానర ముఖుడు ఎవరు? ఆహా! సౌందర్యవతి శ్రీమతి తనను వరిస్తుందేమోననే వెర్రి ఆశతో వచ్చాడు కాబోలు ఈ కొండముచ్చు!" అని తమలో తాము ముచ్చటించుకుంటూ మెల్లమెల్లగా వెక్కిరించసాగారు.

ఆ నవ్వులు, వెక్కిరింతలు తనను చూసే అని గ్రహించే పరిస్థితిలో లేడు నారదుడు! 'శ్రీమతి ఎప్పుడు వస్తుందా!, ఎప్పుడు తన కంఠసీమలో పుష్పహారాన్ని వేసి, వరిస్తుందా!' అని నిరీక్షిస్తూ తీయ తీయని వలపు తలపులడోలికలలో తేలియాడుతున్నాడు.

అంతలోనే ఒక పరిచారిక వచ్చి, "స్వయంవర లగ్నం సమయం ఆసన్నం అయింది. రాకుమారి విజయం చేస్తున్నది" అని ప్రకటించింది.

వివాహయోగ్యములయిన మిక్కిలి చక్కని వస్త్ర భూషణాదులచే అతి రమ్యంగా అలంకరించబడిన ఆ సుందరాంగిని పరిచారికలు అనుసరిస్తూ ఒక్కొక్క రాకుమారుణ్ణి గురించి వివరంగా తెలియజెయ్యసాగారు.

ఆ స్వయంవర సభలో మహారాజోత్తముని శిబిరో ఒకచోట ఆసీనుడై ఉన్న విష్ణుమూర్తిని శ్రీమతి గుర్తించి, సీను సిగ్గు బరువుతో అవనతముఖిఅయి ఓరగాచూస్తూ పుష్పహారాన్ని మెడలో వేసింది! వెంటనే విష్ణుమూర్తి శ్రీమతిని అతి ప్రేమతో అక్కున చేర్చుకొని, రాజలోకం అంతా నిర్ఘాంతపడేటట్లు తృటిలో మాయమయిపోయాడు!

నారదుడు తత్తరపాటుతోబిత్తరిచూపులుచూస్తూ, "నేను వలచిన రాకుమారిని ఎత్తుకుపోయిన ఆ

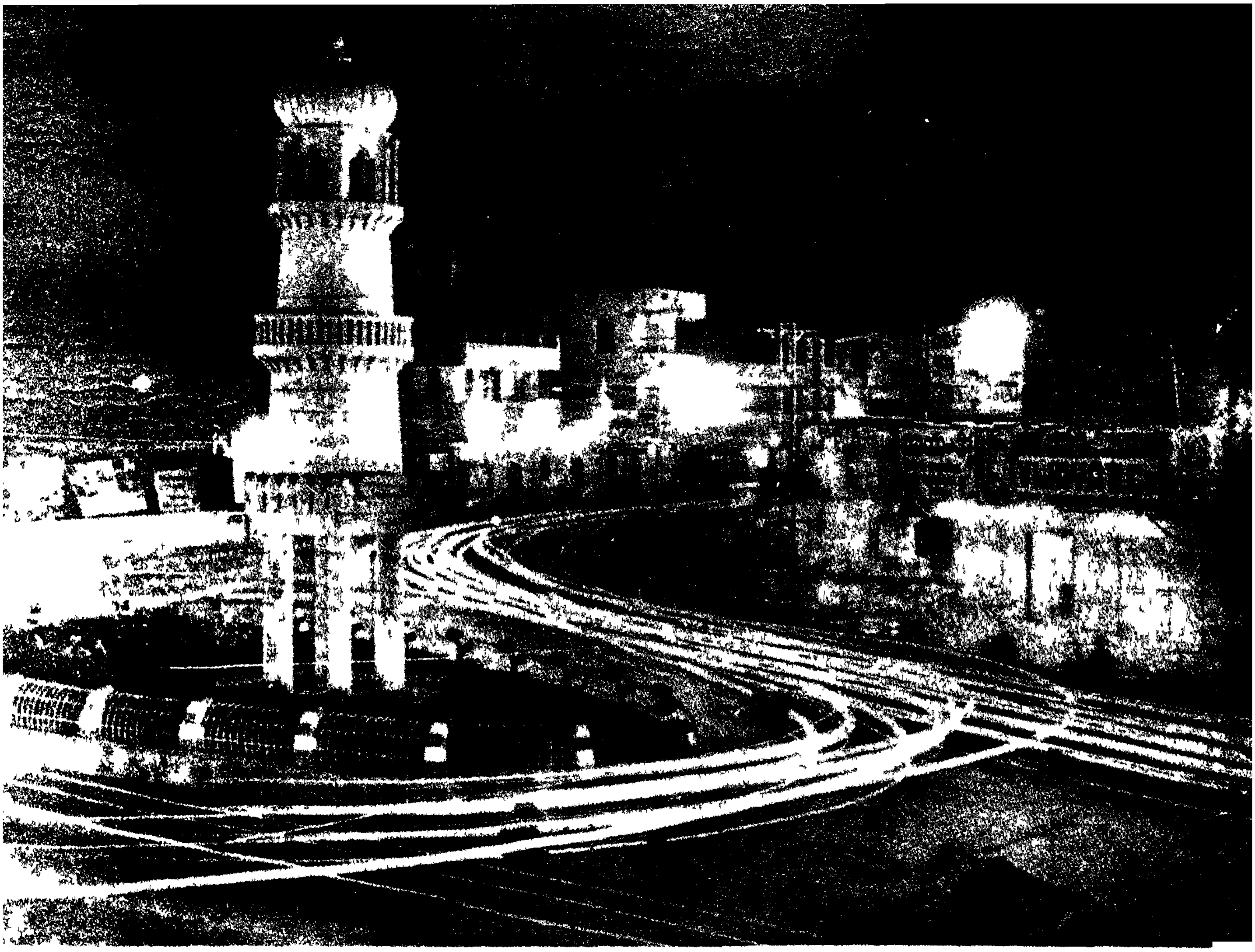

నవ్వీన నిశీథి

ఫోటో—వి. శివన్నారాయణ (గుంటూరు-1)

మోసగాడు ఎవరు?" అని ఆక్రోశించాడు.

అక్కడ ఉన్నవాళ్లు అందరూ నారదుడికేసిచూసి పక పక నవ్వారు!

నారదుడికి ఒళ్ళు మండింది! "నన్నుచూసి పిచ్చి వాళ్ళలాగ మీరు ఎందుకు నవ్వుతున్నారు?" అని గర్జించాడు

వారిలో ఒక రాజు నారదుని ముఖంలోకి చూస్తూ, "ఓ వానరముఖుడా! ఎవరు నువ్వు? విష్ణుమూర్తి లాగ వేషం వేసుకువచ్చినంత మాత్రాన వానర వదనుడవైన నిన్ను ఆ సుందరాంగి వరిస్తుందని ఎలాగ భావించావు? విష్ణురూపు మానస శ్రీమతిని ఆ వైకుంఠవాసుడే తీసుకుపోయాడు! పాపం! నువ్వువట్టి వెర్రిబాగులవాడివిలా గున్నావు!" అని ఆక్షేపించే సరికి అక్కడ ఉన్నవాళ్ళు అందరూ పకపక నవ్వారు

తనను వాళ్ళు ఆ విధంగా అవహేళన చేసినందుకు నారదుడు కోపించి, "నేను ఎవరినో తెలుసా! నారదుణ్ణి! మీరు నన్ను అవహేళన చేశారు కాబట్టి భూలోకాన రాక్షసులుగా జన్మిస్తారు!" అని శపించాడు.

ఆ [illegible]

నారద గర్వభంగం

ప్రతిశాపం ఇవ్వక అది శివేచ్ఛగా భావించి అతనికి నమస్కరించి సెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయారు

• • •

నారదుడు తనముఖాన్ని దర్పణంలో తిలకించి, గగుర్పాటు పొంది, క్షణంలో వైకుంఠానికి వెళ్ళి, విష్ణుమూర్తి ఎదట రోషారుణ నేత్రాలతో నిలిచి, "ఓ మాయలమారీ! నిన్ను ఎప్పుడు నమ్మకూడదు! నమ్మిన వారిని వెన్నుపోటు పొడిచే తుంటరి బుద్ధి నీది! సిగ్గు విడిచి నీరూపాన్ని యాచించినందుకు తగిన ప్రతిఫలం అనుభవించాను! నేను మనసారా వాంఛించిన కన్యకను, నన్ను వంచించి నీవే వరించావు! స్వయంవరంలో నన్ను అందరి ఎదుట నవ్వుల పాలు చేసినందుకు తగిన ప్రతిఫలం అనుభవిస్తావులే! నువ్వు భూలోకంలో నరుడవై జన్మించి, కొంతకాలం భార్యావియోగ దుఃఖంతో బాధపడతావు!" అని కొంచెంసేపు మౌనం [illegible] "[illegible] పిలుచే [illegible] నాకు [illegible]

కాబట్టి, వానరులే నీకా పరిస్థితిలో సహాయపడతారు!" అని తీవ్రంగా శపించాడు.

నారదుడు అనుగ్రహించిన శాపానికి విష్ణుమూర్తి కినుక చెందక, మందస్మిత వదనంతో, "నారదా! నువ్వు ప్రకృతి మాయలో చిక్కుకుని, అజ్ఞానివై, మన్మథ ప్రభావంచేత మోహాగ్నిలోపడి, ఈ విధంగా మోసపోయావు! ఇది కేవలం శివేచ్ఛ! నువ్వు నన్ను శపించడం కూడా శివేచ్ఛవల్లే జరిగింది!" అని అనేసరికి ఆ తపస్వి మాయతెర తొలగిపోయింది!

అప్పటికి యథార్థం తెలుసుకున్నాడు నారదుడు.

విష్ణుమూర్తి పాదాలమీద పడి, "జనార్దనా! నన్ను క్షమించు! మాయలోపడి మోహాంధుడనై ఉచితానుచితజ్ఞానం పోగొట్టుకుని నిన్ను శపించిన నన్ను రక్షించు! ఇకముందు ఎన్నడు మాయలో పడకుండా ఉండేటట్లు అనుగ్రహించి నన్ను సర్వదా కాపాడు!" అని దీనంగా ప్రార్థించాడు.

విష్ణుమూర్తి తన అమృత హస్తంతో నారద మహామునిని లేవనెత్తి, "నారదా! దిగులుపడకు. పరమేశ్వరానుగ్రహంతో నువ్వు ఇక ప్రకృతి మాయ చక్కగా తెలుసుకోగలవు! అహాన్ని నిర్మూలించుకొని త్రిలోకపూజితుడవై చిరంజీవిగావర్థిల్లు!" అని దీవించాడు. ★